

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) נמ' ואלה דידה ובי' אלמה ומהלך דביני בני ואלמה דידה ובי' אמות ומהלך דביני בני ואמה דידה
מקיים את המלצות ועליהם להם הפנים שלו נג' ותיבת
(ג) רש"י ויהי ואלה דידה ובי' אלמה ומהלך דביני בני ואלמה דידה ובי' אמות ומהלך דביני בני ואמה דידה
מקיים את המלצות ועליהם להם הפנים שלו נג' ותיבת
(ד) רש"י ויהי ואלה דידה ובי' אלמה ומהלך דביני בני ואלמה דידה ובי' אמות ומהלך דביני בני ואמה דידה
מקיים את המלצות ועליהם להם הפנים שלו נג' ותיבת

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[א] ומעבר יתבי הכי: [ג] שפיר
 יתבי: [ג] לצמצם דחמש
 [שולחנות]: [ד] אפיה כיון
 [דאפילר] [דטטין]: [ט] ומעבר
 הרי היתב הוא נמחק: [ו] שיהיו
 שני: [ז] כרי הסיד ומהיד פי
 סברה שלחן דרמשה: [ח] יתבת
 אמות נמחק: [ט] שלא היה:
 [מערב]: נבזה: [פא] מיהיה: לה

שתי הלחם פרק אחד עשר מנחות צט.

דליות

סלול

ולמאן דאמער ספון

למ"ד מורה ומעבד א' הכי יתני
וידרוס יתני הכי יתני
בשלמא למ"ד לפון וידרוס
שפיר. ב' דאע"ג דלא אפשר שלא

מערב דלי' תאשר לנאמס
שולחנות של עשר אמות כעשר
למאמ' (א"כ) כ' ד' דמא' טופ' עמ' ¹⁶
לא הו' לא חשיב ליה: אלא למד'
הוא האורך ומערכ. ה' הוא הרוחב
לדרוס מרובח נאמס מרובח מכותל כפוי
אמות ומחלה שיהו' א' כהניס
שני אמות וסמי אמות וסמי אמות
זה כלל זה כדאמרין במת' (י"ט) דשניס
היו מערקין בבת אחת ולהעיק שני
בבני אדם כעין שתי אמות ומחלה
לעיל (מ"ג) גבי בדי ארזין (י'
שולחן רובח אמה וסמי אמות ומחלה
ויון שורה אפואת לשלחן של משה ואמה
לדריה וסמי אמות ומחלה ביו גבורה
רמות ואמה רובח אפואתות הרי
שעור אמות ומחלה אישאלחן דקאכל
פגלא באמחא דדרוס' (אכלתפס. ולמ"ד
נאמס ודרוס ליכא למיפקר הכי דלדריה
הרי רובח מנחות למערב שורה
ומערכת מכותל מערב שני
אמות ומחלה ואמה רובח דשולחן וסמי
אמות ומחלה ביו ויון השלחן של
משה כ"י: א' דמשה כבדישו
רובו יסיב. באמחע עמ' ¹⁷
לדריש שתי ח' (אמות)
הפריש שני אמות
ומחלה: לא דרמילו ליה ומנח
ליה כ"י: אלא א' יאס' ¹⁸

[illegible]

ועל של וזה ביאסו. וסם היה מונע ע
 תמי' [סם] שמשני בקדש. כגון כניסתו מני
 היכל מקדש על של משה שנתפס אצל הר
 ביאסו מניחו על של זה: וקם משה
 וסופיה דקדק בלשון הקדש דלפי' בלחוח
 מניח אין מורידין ולי נמי דלא סיעיבו
 העמודים והאדנים ש"מ אין מורדין לפיכ
 ג"ל מעיקרל וקם משה אח המצנן
 שנחמלה פורס הידעות ולא הורדין בקד
 אלא אחו הידעות בידו עש שהקין מוני
 בלרו. ששים בשמים

משמע לאורכן ששה ורוחבן שלשה ומונחות
דמנחת ירושלמי והש"ס שלנו נמי דקאמר
והא דקאמר כמה לוחות אוכלות בחרין י"א

ומשה ראשה של זו נבדל ראשה של זו אפסר לנצחם חמש שולחנות
של עשר אמות בעשר אמות אפ"ה ה' כיון דטפי ליה טפה לא היו לא
שישי והא דתניא בפ' אמר להן הממונה (יומא דף ג:) שולחן בצפון
משוך מן הכותל שפי אמות ומחלה ומגורה בדרום משוכה מן הכותל

במחלוקת ומשכן קימעל כלפי חוץ משכן
דכתיב וזה המערה נכח השלחן
דבעינן דלאו אהדרי ים ליישבו אשכנז
כמ"ד לפון דורס מונחין ואשכנז
דמשה קאי אבל שולחנות דשלמה
סמוכות למכת (א) והא דמלא פכר
הוצילו לו (שם דף כ"ב) בין המזבח
הגדול היה מחלך דכרי דבי ייחודה
רבי מאיר אומר בין שולחן למזבח
א"ע"ג דרבי מאיר סבירא ליה לפון
דורס מונחין דמחיק הסם יומא
דיכול להלך בין שולחן למזבח דשלחנות
שלמה קיימי כהני דרי ושולחן דמשה
בין שמי השירות שמי אמות ומחלף
ממנו לשורה החיצונה ושמי אמות
ומחלף ממנו לשורה הפנימית ומשכן
מחלף לפני שמי אמות ומחלף
והמזבח היה בין שולחן דמשה למערה
דמשה אלף שמשוך קימעל כלפי חוץ
ומזבח הכהן היה אמה על אמה ומחלף
מקום פניו הרכה שהיה יכול להלך
בין המזבח לשולחנות ותרץ ליישב
הסוגיא דשלמס (דף ק"ב) דמיימי

הם לחם הפנים והב
היו במקדש ^י שנים
פתח הבית אחד של
של כסף נותן לחם
של זהב ביציאתו
וירידיו אחד של זהב
ים תמיד ^{יב} ומנא לן
דאמר קרא ^{יג} ויקם משה
ניו וישם את קרשיו
עמודיו ומגל דמעלין
ב דאמר קרא ^{יד} את
בנפשותו ועשו אותם
ח כי הקריבום לפני
לכני ישראל בתחילה
והו של מזבח ^{יז} אשר
תני רב יוסף מלמד
מונחין בארון מבא
ולמודו מחמת אונסו
בזיון (סימ"ן) ביט"ל
ריש לקיש פעמים
שביטולה

נִרְשָׁא דְבִרְיָאָה מְחַיֵּה הַיִּתּוֹ וּבְסִיפָא מְחַלֵּשׁ דְּשִׁנְיָן לְעִיל דְּנִרְשָׁא
אֵלָּא חֲשִׁיד בְּיָד קִדְשִׁי הַקִּדְשִׁים בְּהִי הִכּוֹל וּבְסִיפָא קָא חֲשִׁיד בְּיָד קִדְשִׁי
הַקִּדְשִׁים בְּהִי הִכּוֹל: **בְּמָה** מִשְׁוֹן מִן הַבֵּיתָא שְׂתֵּי אֲמוּת וּבִחְצֵהָ.
נִדְחֵינָא בְּיָמָא פִּרְק אִמֵּר לֵהּן הַמְּמוּנָה (דף ע"ג) וּבְקוֹמֵרֵס פִּירֵס
נִטְעָם שְׂחִיזוֹ שֵׁן הַבְּהֵינִים הַשְּׂחִיזָא שֶׁ אִי אֵלֶּיָּהּ יִכְּלוּן וְלֵהּ אֵלֶּיָּהּ
נִלְלָד זֶה: **מִלְּמַד** שֶׁהָיוֹתוֹת וּשְׂכָרֵי אֲרוֹת מוֹנֵחִין בְּאֵרוֹן. בִּפְרָק
קִמְקָא דִּבְנָה בְּתַרָּא (דף ע"ד) אֲמַרְיָן וְהַלְמוֹת אֲרָכָן עַל שֶׁשֶׁ אִי אֲפֹסֵר
וְעִיבִינִי ג' וְאֵס לֹא אֲחֵת כְּפִי עֲלֵמָה הִירֵעָה שֶׁעַל שֶׁשֶׁ אִי אֲפֹסֵר
יִשְׁכֵּן בְּאֵרוֹן זוֹ אֲלֵל זוֹ כִּדָּה טַפְחִים לְאֲרֵצוֹת וְאֲרֵכּוֹ שֶׁל אֲרוֹן לִרְמָ"ח
וְחֵמֶשׁ טַפְחִים בְּלֵמָה בַּת שֶׁשֶׁ וְלִרְ' יְהוּדָה י"ג טַפְחִים וּמִחֲמַל
לְאֲמַרְיָן בְּלֵמָה בַּת חֲמֵשֶׁה לְאֲמַרְיָן מְחַיֵּה אֲרָכּוֹ וְזִלְ שְׂחִיזוֹ שְׂכָרֵי
אֲרוֹת חֲמֵת הַשְּׂלִימוֹת ^(פ) וּבִירְבּוּלָמִי דְשִׁקְלִים כֹּף ^(ק) ג' טַפְחִים (ה"ב)
יִכּוֹל לִישַׁב אֲרֵצֵהֶן זוֹ אֲלֵל זוֹ בִּרְצֻחַן וְהִי נִמִּי אִיתָא בִּפְרָק בְּתַרָּא
אֲרָכָן שֶׁשֶׁ חֲמֵת לְאֲרֵצוֹ דְּמִירִי בִּין שְׂמִינִן כְּשִׁיזוֹ זוֹ אֲלֵל זוֹ לְרִצְחָן
וּשְׂכָרֵי אֲרוֹת מוֹנֵחִים זוֹ אֲלֵל זוֹ אֲרָכָן לְאֲרֵכּוֹ שֶׁל אֲרוֹן:
יִכּוֹל
וְיָקִים מִשֶּׁהָ אֵת הַמִּשְׁכָּן. אֵת דְּתַפְתִּירֵי שְׂדוּדָה עֲצֵמֵי הַתְּחִילִי לְהִקְיָם

[illegible]

מלך וזמננו

[illegible][illegible]